

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 12Csp/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018210077
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Lopuch, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:0018210077.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, v spore žalobcu H., proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia a.s., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Andrea Cviková s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o určenie, že spotrebiteľská zmluva je bezúročná a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á n á r o k** proti žalobcovi na náhradu 100% vynaložených trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu dňa 30.11.2018 žiadal žalobca, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500071242 zo dňa 24.7.2014 uzavretá medzi stranami je bezúročná a bez poplatkov. Uviedol, že dňa 24.7.2014 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 8500071242 na sumu 570.- EUR s celkovou sumou na zaplatenie 747,28 EUR v 36 mesačných splátkach po 34,06 EUR. Podľa ust. § 9 ods.2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods.1, písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitostí podľa § 9 ods. 2, písm. k/. Vzhľadom k tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere z 28.10.2010 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň poukázal i na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 25.11.2013 pod sp. zn. 11Co/256/2013 či Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10CoE/313/2010.

Žalovaný so žalobu nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení k žalobe poukázal na to, že súdna prax vrátane Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ prijala jednoznačný záver o tom, že ustanovenie § 9 ods. 2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné vykladať tak, že žiadne rozpisovanie, či rozčleňovanie splátky nie je potrebné. V tejto súvislosti spomenul rozhodnutie Súdneho dvora EÚ pod č. C-42/15 povinnosť rešpektovať účinky uniiného práva. Uviedol, že i uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017 uvádza, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy výška alebo počet, či termíny splátok istiny, úrokov a iných

poplatkov, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

Na pojednávanie konané dňa 18.6.2019 sa žalovaný nedostavil. Súd teda prejednal vec v jeho neprítomnosti a rozhodol na základe predložených listinných dôkazov.

Z predloženej zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500041242 vyplýva, že tú uzavrel ako veriteľ žalovaný, spotrebiteľom bol žalobca. V bode 6 zmluvy - údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené, že poskytnutá suma revolvingového úveru je 570.- EUR, splatnosť úveru v 36 mesačných splátkach, mesačná splátka vrátane úrokov 20,23 EUR a celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť 747,28 EUR. RPMN za úver predstavuje 20,88%, ročná úroková sadzba úveru 18,09% a priemerná RPMN za úver 49,67%. Táto zmluva bola uzavretá dňa 24.7.2014.

Podľa § 9 ods.2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. , v znení k 24.7.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia /§ 9 ods. 2, písm. k/.

Podľa ust. § 11 ods. 1, písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z., v znení k 24.7.2014 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods.1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. a/-k/, r/ a y/.

Nebolo žiadnych pochybností o tom, že medzi stranami došlo k uzavretiu spotrebiteľskej úverovej zmluvy podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Jedná sa o zmluvu vopred pripravenú, tzv. štandardizovanú, ktorú pri uzavretí zmluvy nemal žalobca možnosť obsahovo ovplyvniť. Žalobca v tejto zmluve vystupoval ako spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ. To je zrejme zo záhlavia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z obsahu zmluvy vyplýva i to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ zmluva neobsahuje členenie výšky mesačnej splátky na počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru, nemožno konštatovať, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože v rámci nepriameho účinku smernice aj eurokonformného výkladu, nemožno od dodávateľa vyžadovať, aby konali nad rámec smernice. Pokiaľ teda smernica Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluve o spotrebiteľskom úvere výslovne nepožaduje, aby zmluvy o spotrebiteľských úveroch takéto členenie splátok obsahovali, v rovnakom zmysle treba vykladať i slovenskú právnu normu, teda ust. § 9, ods.2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Nemožno teda vytknúť žalovanému, že spotrebiteľský úver bol poskytnutý na základe zmluvy, ktorá členenie splátok neobsahovala. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 dáva jednoznačnú odpoveď na otázku, ako vykladať text smernice v porovnaní s vnútroštátnym právom. Podľa tohto rozhodnutia, článok 23 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a bez poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Vzhľadom k tomu, že smernica vo svojom článku 22 výslovne ustanovuje, že obsahuje harmonizované ustanovenie a členské štáty nesmú zachovávať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, ani členské štáty nemôžu prijať úpravu, ktorá ide nad rámec smernice. Jedná sa o smernicu s tzv. úplnou harmonizáciou, takže členský štát nemôže vyžadovať, aby zmluva o úvere obsahovala presné určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny, aká časť sa spláca na bežné úroky a poplatky. Pokiaľ teda skoršia judikatúra konštatuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ak v spotrebiteľskej úverovej zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., po rozhodnutí Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 sa rozhodovacia prax uberá iným smerom, v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade rozsah úveru vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, to znamená poskytnutá suma úveru 570.- EUR, počet mesačných splátok 36, pričom výška každej

splátky predstavuje 34,06 EUR za mesiac, žalobca musí vrátiť 747,28 EUR pri RPMN 20,88%, rozsah úveru je daný jednoznačne.

Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto o trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný má nárok proti žalobcovi na náhradu 100% vynaložených trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Michalovce) na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní musí byť uvedené, a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis a uvedenie spisovej značky konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).